

НЕБЕСНІ КАРАЗІНЦІ

ПОСТАТІ

2023 р.

2023-й рік, другий рік повномасштабної війни, забрав життя 19 каразінців – викладачів, співробітників, студентів, випускників. Переважна більшість із них загинула на полі бою або померла від поранень у госпіталях, дехто – під час обстрілів міста Харкова та Харківської області.

У списках «Небесні каразінці», які, на превеликий жаль, поповнюються, наводяться короткі відомості про загиблих осіб та їхні світлини. Ці доповнені списки час від часу публікуються в електронному архіві Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Останній охоплює період з 2014-го по грудень 2023 рр.: <https://ekhnuir.karazin.ua/items/f805cae2-9cfa-40b9-9157-30e7caef1f06>.

Надаємо також посилання на 2 статті, де більш повно висвітлюються події життя загиблих каразінців: «Небесні каразінці: Постаті: 2014–2021»: <https://ekhnuir.karazin.ua/items/1a74737a-c2d5-4378-ac70-94cf055cde5f>; «Небесні каразінці: Постаті: 2022»: <https://ekhnuir.karazin.ua/handle/123456789/18185>.

У даній статті розповідається про каразінців, які загинули в 2023 р., надаються посилання на літературу про них. Матеріал у статті розташований за розділами: «Викладачі та співробітники», «Студенти та вихованці»¹, «Випускники».

Висловлюємо подяку співробітникам архіву, відділу кадрів, навчального відділу Каразінського університету, ННІ «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна за надану можливість опрацювання особистих справ загиблих викладачів, співробітників, випускників та студентів університету. Дякуємо кандидатці історичних наук Ользі Красько за надання відомостей, отриманих неї під час бесід з рідними та друзями загиблих героїв для підготовки однойменного віртуального проекту Музею історії університету «Небесні каразінці».

¹ Вихованці – ті, хто навчалися раніше, але не закінчили університет.

ЗМІСТ

ВИКЛАДАЧІ ТА СПІВРОБІТНИКИ

Діденко Євген Володимирович
Желнін Єгор Валерійович
Невгасимов Олександр Олегович

СТУДЕНТИ ТА ВИХОВАНЦІ

Батій Артур Вадимович
Бондаренко Андрій Володимирович
Самойленко Кирило Олегович
Удовенко Андрій Ігорович
Філімонов Ігор Олегович
Янишев Роман Леонідович

ВИПУСКНИКИ

Алексєєнко Михайло Олегович
Гайдаш Максим Сергійович
Горбунов Микола Романович
Гречихін Ігор Володимирович
Корнілов Михайло Олегович
Кузнецов Олексій Сергійович
Ліплін Олександр Євгенович
Омаров Артур Омарович
Поляков Ігор Олександрович
Сергєєв Владислав Олексійович
Федоренко Олег Олександрович

ВИКЛАДАЧІ ТА СПІВРОБІТНИКИ

ДІДЕНКО ЄВГЕН ВОЛОДИМИРОВИЧ (4.08.1988–17.10.2023)

Євген Діденко народився 4 серпня 1988 р. у с/мт Енергетичному Ілійського району Алма-Атинської області Республіки Казахстан. 1995–1997 рр. навчався у середній школі № 77 м. Запоріжжя, 1997–2001 рр. – в школі «Арай» в Алма-Аті, в 2001–2005 рр. – у ліцеї № 34 м. Запоріжжя, який закінчив зі срібною медаллю. Одночасно навчався в музичній школі, грав на фортепіано, гітарі, сопілці. Займався карате.

У 2005 р. Євген вступив на факультет комп'ютерних наук Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

2008–2009 рр. паралельно навчався на факультеті військової підготовки офіцерів запасу Харківського національного університету Повітряних сил імені Івана Кожедуба.

Будучи студентом, з травня по грудень 2009 р. працював лаборантом у Науково-дослідній частині Каразінського університету.

У 2010 р. закінчив факультет комп'ютерних наук, отримавши диплом магістра і кваліфікацію «інформаційні управляючі системи і технології».

З 2010 по 2013 рр. навчався в аспірантурі на своєму факультеті. Одночасно працював на посаді молодшого наукового співробітника Науково-дослідної частини Каразінського університету.

По закінченні аспірантури працював викладачем, старшим викладачем кафедри моделювання систем і технологій факультету комп'ютерних наук ХНУ імені В. Н. Каразіна. Опублікував декілька наукових статей у фахових виданнях, був співавтором методичного посібника для студентів, брав участь у науково-практичних конференціях.

За свідченням колег, Євген Володимирович був чудовим товаришем і педагогом. Без нього не обходився жоден захід у факультетському житті.

Паралельно з викладацькою та науковою діяльністю Євген Діденко заснував компанію з розробки програмного забезпечення «IT Development Group».

Між тим, ще до початку повномасштабного вторгнення російських окупантів чоловік відчував, що велика війна неминуча, і самостійно вивчав військову справу, шукав всю необхідну інформацію, аби бути заздалегідь напоготові. Перейшов на українську мову у спілкуванні ще за півроку до початку війни.

З перших днів повномасштабного вторгнення Євген Володимирович допомагав військовим споруджувати блокпости у центрі Харкова, незабаром вступив до лав територіальної оборони міста. Згодом став бійцем спецпідрозділу «Кракен» – окремого розвідувально-диверсійного підрозділу Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Мав позивний «Дід».

Воїн-викладач брав участь у звільненні багатьох населених пунктів Харківської області, в боях за звільнення Луганської та Донецької областей.

У проміжках між боями знаходив час, аби «з окопу» допомагати вирішувати складні питання в своїй ІТ-компанії.

За бездоганну службу старший лейтенант Євген Володимирович Діденко був нагороджений пам'ятними відзнаками і медалями Головного управління розвідки Міністерства оборони України, орденом «За мужність» III ступеня.

Євген Діденко загинув 17 жовтня 2023 р. під час боїв у селі Іванівка Куп'янського району Харківської області.

Його поховали у Запоріжжі, де мешкають його батьки.

Рідні бійця отримали пам'ятну грамоту від Головнокомандувача Збройних сил України. В ній міститься такий текст: «Пам'ятна грамота на знак глибокої вдячності за жертвне служіння у лавах Збройних сил України військовослужбовця спецпідрозділу «Кракен» Головного управління розвідки Міністерства оборони України, старшого лейтенанта Євгена Діденка. Як

Головнокомандувач Збройних сил України схилився перед відвагою, стійкістю та патріотизмом Воїна, чинами якого уславлений Володимирів Тризуб. Головнокомандувач Збройних сил України, генерал Валерій Залужний».

Література:

1. Діденко Євген Володимирович : особова справа // Архів відділу кадрів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Євген Діденко: Наш Вічний Герой // IT DEV GROUP. – [2023–2024]. – URL: <https://it-devgroup.com/ievgen-didenko/> (дата звернення: 6.02.2024).
3. Загинув, захищаючи Україну, старший викладач факультету комп'ютерних наук Євген Діденко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 23.10.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-starshyi-vykladach-fakulte/> (дата звернення: 23.10.2023).
4. Навіки 35... : [пам'яті Євгена Діденка] // Факультет комп'ютерних наук / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – 22.10.2023. – URL: <https://csd.karazin.ua/events/news/naviki-35/> (дата звернення: 22.10.2023).
5. Новосьолова Г. На фронті загинув викладач харківського вишу : У перші дні повномасштабної війни Євген Діденко приєднався до тероборони Харкова, потім став бійцем спецпідрозділу «Кракен» / Ганна Новосьолова // Думка. – 24.10.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1698135541-na-fronti-zagynuv-vikladach-harkivskogo-vishu> (дата звернення: 24.10.2023).

ЖЕЛНІН ЄГОР ВАЛЕРІЙОВИЧ (11.01.1975–17.08.2023)

Єгор Желнін народився 11 січня 1975 р. в м. Харкові. В 1992 р. закінчив загальноосвітню середню школу № 51. Того ж року вступив на стоматологічний факультет Харківського національного медичного університету, який закінчив з відзнакою в 1997 р. Мав звання капітана медичної служби ЗСУ в запасі. Після проходження інтернатури в Харківській медичній академії післядипломної освіти отримав спеціалізацію стоматолога-хірурга. Працював за цим фахом у Харківській обласній стоматологічній поліклініці.

2006 р. захистив кандидатську дисертацію «Хірургічна санація порожнини рота в осіб, що зазнали дії іонізуючого випромінювання (експериментально-клінічне дослідження)» в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Київ).

Отримавши науковий ступінь кандидата медичних наук, працював доцентом кафедри стоматології Харківського національного медичного університету, а з 2021 р. – доцентом кафедри стоматології медичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

У перший день широкомасштабного російського вторгнення Єгор Валерійович вступив до лав територіальної оборони Харківщини. Будучи старшим лейтенантом медичної служби, служив у 113-ій бригаді 209-го батальйону сил ТрО. Мав позивний «Бритва». Зі своїм підрозділом згодом був переведений на Донбас. Рятуючи життя бійців, багаторазово отримував поранення, за що був нагороджений медаллю «За хоробрість в бою».

Єгор Желнін загинув 17 серпня 2023 р. під час евакуації поранених неподалік с. Хромове (Бахмутський район Донецької області), коли, потрапивши під артилерійський та мінометний обстріл, наклав собою пораненого бійця.

У серпні 2023 р. на сайті Президента України з'явилася електронна петиція «Про присвоєння звання Герой України капітану Желніну Єгору

Валерійовичу (помертньо)». Петиція набрала необхідну кількість голосів і знаходиться на стадії розгляду.

У лютому 2024 р. на будівлі ліцею № 51 (колишня середня школа) випускнику Єгору Желніну встановлена меморіальна дошка.

Література:

1. Дубовик В. На Бахмутському напрямку загинув стоматолог з Харківщини [Єгор Желнін] / Віта Дубовик // Думка. – 21.08.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1692618866-na-bahmutskomu-napryamku-zagynuv-stomatolog-z-harkivshchini> (дата звернення: 21.08.2023).
2. Загинув, захищаючи Україну, доцент кафедри стоматології Єгор Желнін: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 21.08.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-dotsent-kafedry-stomatoloh/> (дата звернення: 21.08.2023).
3. 20.02.2024 : Урочисте відкриття меморіальної дошки Желніну Єгору Валерійовичу // Комунальний заклад «Харківський ліцей № 51 Харківської міської ради». – 20.02.2024. – URL: http://school51.edu.kh.ua/fotogalereya/20232024_navchalnij_rik/20_02_2024_urochiste_vidkrittya_memorialnoi_doshki_zhelninu_yegoru_valerijovichu/ (дата звернення: 20.02.2024).
4. Пам'яті доцента кафедри стоматології Єгора Желніна. Медичний сумує... // Медичний факультет / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – 21.08.2023. – URL: <http://medicine.karazin.ua/news/975-pam%E2%80%99yati-dotsenta-kafedri-stomatologii-Egora-jelnIna-medichniy-sumue%E2%80%A6-> (дата звернення: 21.08.2023).
5. Світлої пам'яті Єгора Валерійовича Желніна (11.01.1975–17.08.2023) // Харківський національний медичний університет. – 21.08.2023. – URL: <https://knmu.edu.ua/news/svitloyi-pam-yati-yegora-valerijovycha-zhelnina-11-01-1975-17-08-2023/> (дата звернення: 21.08.2023).

НЕВГАСИМОВ ОЛЕКСАНДР ОЛЕГОВИЧ (21.03.1992–30.07.2023)

Олександр Невгасимов народився 21 березня 1992 р. в м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області в родині вчителів, викладачів фізики та математики. Навчався хлопець у Вовчанській загальноосвітній гімназії № 1. Одночасно відвідував музичну школу, де навчився грати на гітарі. З дитинства цікавився фізикою. Також любив малювати, співати під гітару.

У 2009 р., закінчивши гімназію, Олександр вступив на фізичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (цей факультет закінчували і його батько і мати). Під час навчання, з 2012 р. юнак почав наукову діяльність, працюючи лаборантом в лабораторії фізики тонких плівок фізичного факультету. В 2013 р. отримав диплом бакалавра, в 2014 р. – магістра, здобувши освіту за спеціальністю «фізика конденсованого стану».

Після закінчення університету, в 2014–2015 рр. О. Невгасимов працював інженером Науково-дослідної частини Каразінського університету, одночасно з 2015 р. – інженером кафедри експериментальної фізики фізичного факультету.

У 2015–2016 рр. проходив строкову службу в лавах Національної гвардії України.

Після демобілізації продовжив працювати інженером кафедри експериментальної фізики.

Одночасно Олександр займався живописом. У 2018 р. в харківській галереї «Бузок» відбулася виставка його картин «Вперед до мрії».

Талант Невгасимова-художника знадобився і на роботі. Завдяки своїм здібностям, творчому досвіду і вмінню користуватися програмними ілюстративними засобами, Олександр готував якісні ілюстрації для наукових публікацій кафедри, що значно підвищувало вірогідність їхнього публікування у закордонних наукових журналах.

З 2022 р. О. Невгасимов за сумісництвом працював на посаді молодшого наукового співробітника лабораторії фізики тонких плівок фізичного факультету, де став відповідальним виконавцем науково-дослідної роботи з розробки тканинних ультрафіолетових детекторів великої площі.

Його основні наукові дослідження були зосереджені в галузі тонких плівок та нанокompatитних структур. Він був співавтором 14 наукових праць, серед яких – статті, розділ у монографії, доповіді на міжнародних конференціях.

Робота дослідника була перервана у березні 2023 р., коли його мобілізували на військову службу. Протягом двох місяців Олександр навчався в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, де після проходження курсу він отримав кваліфікацію «офіцер тактичного рівня».

У травні 2023 р. Олександр Невгасимов був призначений на посаду командира 2-го мотопіхотного взводу 1-ї мотопіхотної роти мотопіхотного батальйону 54-ої окремої механізованої бригади (військова частина А0693). Його підрозділ воював на Бахмутському напрямку.

Через 2 місяця після початку фронтової служби, 30 липня 2023 р. Олександр Невгасимов загинув від мінометного обстрілу біля с. Роздолівка Бахмутського району Донецької області внаслідок наскрізного вогнепального поранення голови.

Так обірвалося життя талановитого фізика і художника.

Олександра поховали на 18-му кладовищі м. Харкова.

Література:

1. «Бузок» запрошує на відкриття виставок живопису художників-аматорів : [одна з двох експозицій – виставка «Уперед до мрії» фізика Олександра Невгасимова] // Харківська обласна військова адміністрація. – 23.01.2018. – URL: <https://kharkivoda.gov.ua/news/90702> (дата звернення: 20.02.2024).

2. Вперед к мечте : [автобіографія художника-фізика Александра Невгасимова] // 057 : сайт міста Харкова. – [Січень 2018]. – URL: <https://www.057.ua/afisha/114801/vpered-k-mecte> (дата звернення: 20.02.2024).
3. Загинув, захищаючи Україну, працівник фізичного факультету Олександр Невгасимов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 7.08.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-pratsivnyk-fizychnoho-faku/> (дата звернення: 7.08.2023).
4. Ларін Ю. Харківський науковець і художник загинув у боях із окупантами / Юрій Ларін // Думка. – 8.08.2023. – <https://dumka.media/ukr/war/1691489871-harkivskiy-naukovets-i-hudozhnik-zagynuv-u-boyah-iz-okupantami> (дата звернення: 8.08.2023).
5. Невгасимов Олександр Олегович : особова картка працівника // Архів відділу кадрів Науково-дослідної частини Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

СТУДЕНТИ ТА ВИХОВАНЦІ

БАТІЙ АРТУР ВАДИМОВИЧ (11.03.2000–24.03.2023)

Артур Батій народився 11 березня 2000 р. у с. Панчеве Новомиргородського району Кіровоградської області. У 2017 р. закінчив Панчевську загальноосвітню школу.

Того ж року вступив на заочне відділення Автономної некомерційної організації вищої освіти «Московський міжнародний університет» за спеціальністю «менеджмент організації». Провчився один навчальний рік.

У 2018 р. вступив на 2-й курс Національної академії державного управління при Президенті України (з 2021 р. – Науково-навчальний інститут «Інститут державного управління» при Каразінському університеті), де вчився на факультеті соціально-економічного управління за спеціальністю «менеджмент».

Будучи студентом став членом партії «Свобода», брав участь у заходах організації.

У 2021 р. перевівся на заочне відділення ННІ «Інститут державного управління». Заробляв, працюючи монтажником натяжних стель. Мріяв про власний бізнес. У вільний час займався боксом та бодіблінгом.

Коли почалося повномасштабне вторгнення росіян, Артур був студентом 5-го курсу. Перші місяці війни він знаходився на рідній Кіровоградщині, де вступив до лав територіальної оборони. Просив перевести його у Херсонську область, бо хотів брати участь у боях з окупантами. На деякий час його перевели в Київську область, де він навчав військовій справі майбутніх захисників.

Коли бійців переводили в інші підрозділи, А. Батія направили служити в охорону військкомату. Під час навчань виявилось, що Артур влучно стріляє, і його забрали в 57-му окрему мотопіхотну бригаду імені кошового отамана Костя Гордієнка. Він обійняв посаду водія-кранівника відділення матеріально-

технічного забезпечення полігону. Брав участь у боях спочатку як стрілець, потім як кулеметник. Мав позивний «Ганс».

Коли у березні 2023 р. його підрозділ перевели на Бахмутський напрямок, у своєму першому бою під Бахмутом Артур врятував побратимів, прикриваючи їх вогнем з кулемета, та евакуював з поля боя пораненого медика.

Артур Батій загинув 24 березня 2023 р. від мінометного обстрілу в с. Богданівка Бахмутського району Донецької області. Деякий час він вважався зниклим безвісті, доки побратими не знайшли і не евакуювали його тіло.

Незадовго до загибелі бійцю виповнилося 23 роки. Його поховали в рідному селі Панчеве Кіровоградської області. Проститися з Артуром прийшли майже всі мешканці села.

Указом Президента України від 12.10.2023, № 688/2023 солдат Батій Артур Вадимович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Батій Артур Вадимович : особова справа // Архів Науково-навчального інституту «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.
2. Артур Батій // Платформа пам'яті «Меморіал» : Загиблі у війні Росії проти України. – [2023]. – URL: <https://www.victims.memorial/people/artur-batii> (дата звернення: 20.12.2023).
3. Вакуленко Є. Хвилина мовчання: вшануймо Артура Батія, який загинув під Бахмутом, відбиваючи навалу окупантів / Євген Вакуленко // Вільне радіо. – 30.04.2023. – URL: <https://freeradio.com.ua/khvylyna-movchannia-vshanuimo-biycya-na-imya-artur-batii-iakyi-zahynuv-pid-bakhmutom-vidbyvaiuchy-navalu-okupantiv/> (дата звернення: 20.12.2023).
4. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України від 12 жовт. 2023 р., № 688/2023 : [Батія Артура Вадимовича,

солдата, нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 12.10.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6882023-48605> (дата звернення: 20.12.2023).

5. Ропан С. Отличился храбростью на фронте: в боях за Бахмут погиб сын главы правления «Донецкоблгаза» / София Ропан // 24 канал. – 29.03.2023. – URL: https://24tv.ua/ru/artur-batij-pod-bahmutom-pogib-syn-glavy-doneckoblgaza_n2283816 (дата звернення: 21.02.2024).

БОНДАРЕНКО АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ (11.12.1996–12.11.2023)

Андрій Бондаренко народився 11 грудня 1996 р. в м. Лозова Лозівського району Харківської області. З 2003 по 2014 рр. навчався у Лозівському колегіуму № 2. Неодноразово брав участь у всеукраїнських олімпіадах з природничих наук, де на різних етапах змагань займав призові місця.

Закінчивши колегіум з відзнакою, в 2014 р. юнак вступив на біологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі зоології.

У 2018 р. пішов добровольцем до лав Збройних сил України, де згодом уклав контракт та до вересня 2021 р. перебував у зоні АТО.

Восени 2021 р. поновив навчання на 4-му курсі біологічного факультету.

Але провчився він лише півроку – почалася повномасштабна війна. З перших її днів Андрій став до лав добровольців, які захищали Харків.

Навесні 2022 р. він вже був зарахований до лав ЗСУ. Студент-воїн взяв в університеті академічну відпустку до кінця 2022 р. (згодом продовжив її до кінця 2023 р.).

Оскільки боєць мав знання з біології і медицини, він був призначений бойовим медиком 2-го штурмового взводу 2-ї штурмової роти 1-го

штурмового батальйону 92-ї окремої штурмової бригади імені кошового отамана Івана Сірка (військова частина А0501). Під час виконання бойових завдань, надаючи медичну допомогу, неодноразово рятував життя побратимів. Мав позивний «Док». Сам отримував багато поранень, але завжди повертався у свій підрозділ.

Андрій Бондаренко брав участь у боях за звільнення Чугуївського та Куп'янського районів Харківської області, в боях на Сватівському напрямку (Луганська область), під Бахмутом (Донецька область).

За бойові заслуги він отримав низку нагород: відзнаку командувача об'єднаних сил «Козацький хрест» III ступеня, медалі «За звитягу! Слава і честь», «За службу українському народу», відзнаку Президента України «За оборону України», відзнаку командувача військ оперативного командування «Схід».

Молодший сержант Андрій Бондаренко загинув 12 листопада 2023 р. біля села Андріївка Бахмутського району Донецької області.

Андрію було 26 років. Він мріяв після повернення з фронту дописати свій диплом. Не сталося...

Література:

1. Бондаренко Андрій Володимирович // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Гаєвська А. Студент Каразінського університету [Андрій Бондаренко] загинув на війні / Аліна Гаєвська // Думка. – 19.11.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1700389922-student-karazinskogo-universitetu-zagynuv-na-viyni> (дата звернення: 19.11.2023).
3. Загинув, захищаючи Україну, студент біологічного факультету Андрій Бондаренко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 18.11.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-student-biologichnoho-faku/> (дата звернення: 18.11.2023).

4. На Бахмутському напрямку загинув бойовий медик – студент ХНУ // Укр. погляд. – 20.11.2023. – URL: <https://ukrpohliad.org/news/na-bahmutskomu-napryamku-zagynuv-bojovyj-medyk-student-hnu.html> (дата звернення: 20.11.2023).
5. Солодовнік М. «Мріяв отримати диплом біолога». На Донеччині загинув бойовий медик з Харківщини / Марія Солодовнік // Суспільне : новини. – 19.11.2023. – URL: <https://suspilne.media/620613-mriav-otrimati-diplom-biologa-na-doneccini-zagynuv-bojovij-medik-z-harkivsini/> (дата звернення: 19.11.2023).

САМОЙЛЕНКО КИРИЛО ОЛЕГОВИЧ (17.05.2002–5.12.2023)

Кирило Самойленко народився 17 травня 2002 р. в с. Руські Тишки Харківського району Харківської області. 2019 р. закінчив Русько-Тишківський ліцей.

У тому ж році юнак вступив на історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Під час навчання він брав активну участь у факультетських та загальноуніверситетських заходах. Зокрема був учасником проекту Музею історії «Karazin student images» з нагоди 215-ї річниці університету.

Кирило провчився на історичному факультеті один навчальний рік (2019–2020). З листопада 2020 р. проходив строкову службу.

Після початку повномасштабного вторгнення російських окупантів, 25 лютого 2022 р. Кирило був мобілізований. У березні 2022 р. у складі Національної гвардії України він вже воював під Мелітополем. Служив солдатом у гранатометному відділенні гранатометного взводу 2-го батальйону 15-ї бригади оперативного призначення НГУ «Кара-Даг» (військова частина 3029).

Коли у підрозділі Кирила Самойленка виникла нагальна потреба у тепловізорі і квадрокоптері, співробітники Музею історії Каразінського університету, які були на зв'язку з бійцем, у квітні 2023 р. оголосили збір коштів на придбання цих приладів. Гроші були зібрані, необхідне обладнання куплене і відправлене за місцем призначення.

Під час боїв солдат Кирило Самойленко проявив мужність і героїзм, за що був нагороджений грамотою Національної гвардії України. Йому було присвоєне звання сержанта.

Як один із найбільших підготовлених у роті сержантів він був призначений командиром відділення 3-го взводу 3-ої роти оперативного призначення 2-го батальйону 15-ї бригади. На Запорізькому напрямку боєць брав участь у штурмі ворожих позицій та вміло керував групою між селами Вербовим та Новопророківкою.

Кирило Самойленко загинув 5 грудня 2023 р. поблизу села Вербова на Запорізькому напрямку під час проведення екстреної евакуації поранених.

Бійця поховали у рідному селі Руські Тишки.

Література:

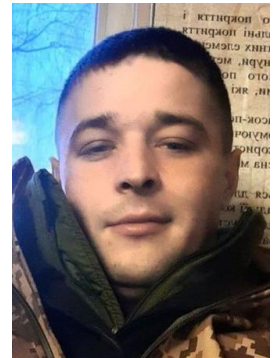
1. Загинув, захищаючи Україну, вихованець історичного факультету Кирило Самойленко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 14.12.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vykhovanets-istorychnoho-f-1/> (дата звернення: 14.12.2023).
2. Ларін Ю. На Запорізькому напрямку загинув колишній студент-історик із Харкова : У Харкові Кирило Самойленко до рос. вторгнення навчався на іст. ф-ті ХНУ ім. [В. Н.]Каразіна / Юрій Ларін // Думка. – 14.12.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1702538528-na-zaporizkomu-napryamku-zagynuv-kolishniy-student-istorik-iz-harkova> (дата звернення: 14.12.2023).
3. Меньшикова Є. На фронті поліг колишній студент істфаку Харківського університету ім. Каразіна [Кирило Самойленко] / Єлизавета Меньшикова // Суспільне : Новини. – 11.12.2023. – URL: <https://suspilne.media/636340-na>

fronti-polig-kolisnij-student-istfaku-harkivskogo-universitetu-im-karazina/ (дата звернення: 11.12.2023).

4. Перебийніс А. Кирило Самойленко з Руських Тишків загинув на фронті / Антоніна Перебийніс // Липці : gromada group. 10.12.2023. – URL: <https://lyptsi.gromada.group/news/news/34734-kirilo-samojlenko-z-ruskih-tishkiv-zagynuv-na-fronti> (дата звернення: 10.12.2023).
5. Самойленко Кирило Олегович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

УДОВЕНКО АНДРІЙ ІГОРОВИЧ (30.09.1995–19.11.2023)

Андрій Удовенко народився 30 вересня 1995 р. в м. Лисичанську Северодонецького району Луганської області. У 2014 р. закінчив Лисичанський професійний будівельний ліцей, отримавши професію електрогазо-зварювальника. Працював у Лисичанську за спеціальністю.

У 2021 р. Андрій вступив до лав Збройних сил України за контрактом. Служив навідником у 53-ій окремій механізованій бригаді імені князя Володимира Мономаха (військова частина А0536).

З початку повномасштабного вторгнення воював з окупантами на Луганському та Донецькому напрямках.

У травні 2022 р. за особисту мужність і самовіддані дії Указом Президента України № 332/2022 солдат Андрій Удовенко був нагороджений медаллю «За військову службу Україні».

У вересні 2022 р. він був призначений командиром танку 53-ї ОМБр, у листопаді 2022 р. отримав звання молодшого сержанта.

Не залишаючи бойової служби, в 2023 р. Андрій Удовенко вступив на 1 курс Навчально-наукового інституту «Інститут екології» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна. Він обрав освітню програму «Агроменеджмент і цифрові технології в агробізнесі». У своєму

мотиваційному листі воїн-абітурієнт так пояснив свій вибір: «Я завжди цікавився і захоплювався природничими науками, все життя посилено намагався вивчати предмети, які є необхідними для професії агронома. <...> Зацікавленість до цієї професії виникла в мені завдяки моєму батькові, який працює на землі. <...> Вирощувати продукти харчування для людства, особливо в такі важкі часи для України, є надзвичайно актуальним і необхідним. <...> Ваш університет може забезпечити мені найкращі ресурси та можливості для ефективного навчання...»

Андрій намагався долучатися до дистанційних занять завжди, коли не був задіяний у боях, переймався тим, що не в змозі відвідувати всі пари.

Героїчне поєднування військової служби і навчання тривало лише 2 місяця. 24 жовтня 2023 р. під час виконання бойового завдання на Авдіївському напрямку боєць отримав важке поранення. Він був евакуйований до київського госпіталю, де йому зробили операцію. Але врятувати бійцю життя не вдалося.

19 листопада у віці 28 років Андрій Удовенко помер.

Не здійснилися його сподівання на працю агронома у мирному житті, на можливість годувати українців у важкі часи відбудови країни...

Література:

1. Новосьолова Г. Студент харківського вишу загинув від поранень, отриманих на фронті : Студент Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна Андрій Удовенко помер у шпиталі / Ганна Новосьолова // Думка. – 22.11.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1700644504-student-harkivskogo-vishu-zaginuvid-poranen-otrimanih-na-fronti> (дата звернення: 22.11.2023).
2. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України від 12 трав. 2022 р., № 332/2022 : [Удовенка Андрія Ігоровича, солдата, нагороджено медаллю «За військову службу Україні»] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. –

12.05.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3322022-42513>

(дата звернення: 22.11.2023).

3. У шпиталі помер командир танку, студент Харківського університету // Kharkiv Today. – 22.11.2023. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/u-shpytali-pomer-komandyr-tanku-student-kharkivskoho-universytetu> (дата звернення: 22.11.2023).
4. Удовенко Андрій Ігорович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
5. Андрій Удовенко // Каразінський університет : Віртуал. меморіал пам'яті загиблих у війні з рф : Каразінці, які загинули під час рос.-укр. війни у 2022–2023 рр. – 19.11.2023. – URL: <https://karazin.ua/universitet/virtualnyi-memorial-pamiati-zahyblykh-u-viini-z-rf/karazintsi-iaki-zahynuly-zakhyshchaiuchy-ukrainu-v-rosiisk/andrii-udovenko/> (дата звернення: 22.11.2023).

ФІЛІМОНОВ ІГОР ОЛЕГОВИЧ (17.05.1991–15.01.2023)

Ігор Філімонов народився 17 травня 1991 р. в м. Харкові. 1998 р. став учнем 1-го класу Харківської спеціалізованої школи № 132 з поглибленим вивченням іноземних мов. Батьки хотіли, щоб хлопець був не тільки освіченим, але й фізично розвиненим, умів захистити себе. Тому з дитинства Ігор займався різними видами спорту: плаванням, дзюдо, карате, айкідо, самбо.

Після закінчення школи в 2008 р., продовжуючи родинну династію, юнак вступив до Харківського національного медичного університету, де провчився 5 років. У 2013 р. перевівся на медичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

У 2013–2014 рр. Ігор, як і його батько, був активним учасником Євромайдану, входив до Харківської самооборони. За особисту мужність в боротьбі з сепаратизмом в місті Харків батько і син були нагороджені медаллю «За оборону рідної держави».

Коли на Донбасі почалися бойові дії, Ігор полишив навчання і разом з батьком зайнявся волонтерством. Незабаром вступив до Добровольчого українського корпусу «Правий сектор», був одним із творців 15-го запасного батальйону ПС. Брав участь у боях у Пісках, на горі Карачун.

За відстоювання цілісності держави Ігор Філімонов був нагороджений відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції», медаллю Православної церкви України «За жертвовність і любов до України».

У 2015 р. Ігор відновився на 6-му курсі медичного факультету Каразінського університету, але наприкінці навчального року був відрахований, бо не здав державний іспит.

У 2016 по 2018 рр. боєць проходив строкову службу у лавах Національної гвардії України. З 2018 по 2021 рр. служив медиком у Військовій службі правопорядку ЗСУ.

За рятування побратимів боєць-медик був нагороджений медаллю святого великомученика Юрія Переможця (від Православної церкви України).

У жовтні 2021 р. Ігор повернувся додому.

Але вже через кілька місяців, з 24 лютого 2022 р. у складі військової частини 3017 Національної гвардії він вже захищав Харків на окружній дорозі, палив на Салтівці танки загарбників, що намагалися прорватися до міста. За той бій Ігор Філімонов був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Коли ворог був відброшений від Харкова, стрілець-медик у складі свого підрозділу звільняв Харківську область, зокрема населені пункти Уди, Соснівку, Ветеринарне, Золочів, Козачу Лопань. За деокупацію останнього боєць отримав нагрудний знак «За відвагу у службі» (від Міністерства внутрішніх справ України).

На початку січня 2023 р. підрозділ Філімонова був перекинутий в Донецьку область, під Бахмут.

13 січня разом з побратимами боєць зумів пройти в тил ворога та забрати звідти багато поранених бійців. Сам Ігор на собі витяг кількох людей.

15 січня військовий знаходився в евакуаційному пункті, де надавав першу медичну допомогу командирі сусідньої роти, якого щойно витяг з поля бою. Мінометний вогонь окупантів накрив евакопункт зі всіма, хто там знаходився. Від ворожого обстрілу загинуло 10 людей.

Тіло Ігоря не можна було опізнати, тому 2 місяця він вважався зниклим без вісті. Проведена генетична експертиза підтвердила його загибель.

Указом Президента України № 449/2023 сержант Філімонов Ігор Олегович був нагороджений орденом «За мужність» II ступеня (посмертно).

...За півроку до своєї загибелі Ігор одружився. Пара збиралася відгуляти весілля після перемоги. А ще він планував нарешті отримати повну вищу медичну освіту.

Література:

1. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України від 26 лип. 2023 р., № 449/2023 : [Філімонова Ігоря Олеговича, сержанта, нагороджено орденом «За мужність» II ступеня (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 26.07.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/4492023-47625> (дата звернення: 20.11.2023).
2. Світлої пам'яті Ігоря Олеговича Філімонова (1991–2023) // Харківський національний медичний університет. – 16.03.2023. – URL: <https://knmu.edu.ua/news/svitloyi-pam-yati-igorya-olegovycha-filimonova-1991-2023/> (дата звернення: 16.03.2023).
3. У боях за Україну загинув випускник медичного факультету Ігор Філімонов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 16.03.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/u-boiakh-za-ukrainu-zahynuv-vypusknik-medychnoho-fakultetu-i/> (дата звернення: 16.03.2023).
4. Чупак М.-С. Перед смертю вінні побратимів з лігва ворога: неймовірна історія бойового медика Філімонова / Мар'ян-Сергій Чупак // 24 канал. – 19.03.2023. – URL: https://24tv.ua/igor-filimonov-boyoviy-medik-zahisnik-zagynuv-pid-bahmutom-sichnya_n2277390 (дата звернення: 19.03.2023).
5. Філімонов Ігор Олегович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

ЯНИШЕВ РОМАН ЛЕОНІДОВИЧ (3.09.1995–3.04.2023)

Роман Янишев народився 3 вересня 1995 р. в м. Лозова Лозівського району Харківської області. Навчався в 3-й, з 2005 р. – в 7-й загальноосвітніх школах міста Лозова. Під час навчання був головою Лозівської міської ради старшокласників «Нова хвиля» (2009–2010 рр.), Харківської обласної Ради старшокласників (2010–2012 рр.), активістом

Президії Всеукраїнської ради старшокласників. Змалу займався танцями, був солістом «Зразкового ансамблю танцю “Веснянка”», у складі якого ставав неодноразовим переможцем конкурсів регіонального, всеукраїнського та міжнародного рівнів.

У 2012 р., отримавши середню освіту, вступив на соціологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі політології. Брав активну участь у факультетських заходах, у багатьох виставах та концертах, представляв факультет у конкурсах, займав призові місця. Роман був членом Студентської ради університету та зробив у її складі багато різноманітних проєктів. В університеті навчався 2 роки.

Переїхав до Києва, де брав активну участь у Всеукраїнських етнографічно-патріотичних проєктах.

Коли російські агресори розпочали повномасштабну війну, весною 2022 р. Роман пішов добровольцем на захист Вітчизни. Він служив розвідником-санітаром у 13-му окремому десантно-штурмовому батальйоні 95-ї окремої десантно-штурмової бригади імені Героя України полковника Тараса Сенюка (військова частина А1910). Батальйон, який базувався у Житомирі, брав участь у звільненні від російських окупантів Житомирської області. Згодом був переведений на Донбас, де протистояв російській навалі на Луганському напрямку.

3 квітня 2023 р. під час бою поблизу м. Кремінної Луганської області Роман Янишев загинув, потрапивши під артилерійський обстріл.

27-річного бійця поховали в рідному місті Лозовій.

Література:

1. Вторгнення рф в Україну: на війні загинули ще двоє каразінців : [Михайло Алексєєнко та Роман Янишев] // Mediaport. – 20.04.2023. – URL: <https://www.mediaport.ua/vtorhnennya-rf-v-ukrayinu-na-viyni-zahynuly-shchedvoye-karazintsiv> (дата звернення: 20.04.2023).
2. Гаєвська А. Розвідник-санітар із Харківської області загинув поблизу Кременної : Військовослужбовець з Лозівського району Харківської області Роман Янишев загинув поблизу Кременної Луганської області / Аліна Гаєвська // Думка. – 8.04.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1681043263-rozvidnik-sanitar-iz-harkivskoyi-oblasti-zagynuv-poblizu-kremennoyi> (дата звернення: 8.04.2023).
3. У боях за Україну загинув вихованець соціологічного факультету Роман Янишев: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 20.04.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/u-nbsp-boiakh-za-nbsp-ukrainu-zahynuv-vykhovanets-sotsioloji/> (дата звернення: 20.04.2023).
4. Цьомик Г. 28-річний лозівчанин загинув поблизу Кременної на Луганщині : [Роман Янишев, вихованець соціол. ф-ту] / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 8.04.2023. – URL: <https://suspilne.media/440259-28-ricnij-lozivcanin-zagynuv-poblizu-kremennoi-na-lugansini/> (дата звернення: 8.04.2023).
5. Янишев Роман Леонідович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ відрахованих з денної форми навчання (бюджет) соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна в 2014 році. – Спр. 1182.

ВИПУСКНИКИ

АЛЕКСЕЄНКО МИХАЙЛО ОЛЕГОВИЧ (11.05.1994–15.04.2023)

Михайло Алексееенко народився 11 травня 1994 р. в м. Слов'янську (Донецька область) в родині педагогів. У 2001 р. пішов до 1-го класу Слов'янської загально-освітньої школи № 8. Під час навчання отримував стипендію міської ради як обдарований учень. Школу закінчив у 2011 р. із золотою медаллю, склавши ЗНО на максимально можливі 200 балів.

Того ж року вступив на соціологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі політології. Виходець з Донбасу, він мав чітку проукраїнську позицію і під час навчання створив проєкт реукраїнізації рідного регіону.

Студентом юнак вів активне громадське життя. Співпрацював із Фондацією громадських ініціатив та фондом «Будуємо Україну разом». Як голова Студентської ради студмістечка опікувався добробутом гуртожитків.

Отримавши в 2017 р. диплом магістра, Михайло Алексееенко продовжив свою громадську діяльність і займався волонтерством.

Після початку повномасштабного вторгнення, наприкінці лютого 2022 р. Михайло евакуювався до Львова і там вступив до лав Львівської 125-ї окремої бригади територіальної оборони Збройних сил України (військова частина А7393).

Після підготовки вирушив зі своєю бригадою обороняти рідну Донеччину від окупантів. Брав участь у боях під Бахмутом.

У березні 2023 р. стрільцеві Михайлу Алексееенку було оголошено Подяку від голови Львівської обласної державної адміністрації.

Через місяць, 15 квітня 2023 р. Михайло Алексееенко загинув в бою під м. Кременна Луганської області, захищаючи рідний Донбас від російських загарбників.

28-річного бійця поховали у м. Слов'янську, на Північному кладовищі.

Указом Президента України № 445/2023 від 25 липня 2023 р солдат Алексеєнко Михайло Олегович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертньо).

У грудні 2023 р. розпорядженням начальника Слов'янської міської військової адміністрації йому присвоєне звання «Почесний громадянин Слов'янської міської територіальної громади» (помертньо).

Михайло був єдиним сином у своїх батьків.

Література:

1. Алексеєнко Михайло Олегович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання (бюджет) соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2017 року. – Спр. 7787.
2. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України від 25 лип. 2023 р., № 445/2023 : [Алексеєнка Михайла Олеговича, солдата, нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (помертньо)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 25.07.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/4452023-47597> (дата звернення: 26.07.2023).
3. Степура А. Під Кремінною загинув військовий зі Слов'янська Михайло Алексеєнко / Антон Степура // Суспільне : Новини. – 21.04.2023. – URL: <https://suspilne.media/452376-pid-kreminnou-zagynuv-vijskovij-zi-slovanska-mihajlo-alekseenko/> (дата звернення: 21.04.2023).
4. Хаустова Л. Вони загинули за Україну. Слов'янці, які увійдуть у нашу історію : [серед нагороджених званням «Почесний громадянин Слов'янської міської територіальної громади» – Алексеєнко Михайло Олегович, солдат, стрілець військової частини А7393] / Лідія Хаустова // 6262 : сайт міста Слов'янська. – 22.12.2023. – URL:

<https://www.6262.com.ua/news/3709086/voni-zaginuli-za-ukrainu-slovanci-aki-uvijdut-u-nasu-istoriu> (дата звернення: 22.12.2023).

5. Ярославська А. У боях за рідний край загинув випускник харківського вишу: він створив проект реукраїнізації Донбасу / Анна Ярославська // Главред. – 20.04.2023. – URL: <https://glavred.net/ukraine/v-boyah-za-rodnoy-kray-pogib-vypusknik-harkovskogo-vuza-on-sozdal-proekt-reukrainizacii-donbassa-10464622.html> (дата звернення: 20.04.2023).

ГАЙДАШ МАКСИМ СЕРГІЙОВИЧ (3.11.1995–30.05.2023)

Максим Гайдаш народився 3 листопада 1995 р. в м. Люботині Харківської області. До 8 класу навчався у Люботинській школі № 6, в старших класах – в Харківській обласній школі-інтернаті II–III ступенів «Обдарованість», яку закінчив у 2013 р.

Того ж року вступив на факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

2018 р. захистив диплом магістра за спеціальністю «туризм» і професійною кваліфікацією «гід-перекладач».

Після закінчення університету займався підприємницькою діяльністю в м. Люботині.

Під час повномасштабної війни пішов на фронт добровольцем 30 травня 2023 р. Маючи звання молодшого лейтенанта, отримав посаду командира взводу морської піхоти.

Максим Гайдаш загинув 7 серпня 2023 р. під час виконання бойового завдання в районі села Старомайорське Волноваського району Донецької області.

Література:

1. Максим Гайдаш // Каразінський університет : Віртуальний меморіал пам'яті загиблих у війні з рф : Каразінці, які загинули в антитерористичній операції на Сході України ; Каразінці, які загинули під час російсько-української війни у 2022–2024 роках. – URL: <https://karazin.ua/universitet/virtualnyi-memorial-pamiati-zahyblykh-u-viini-z-rf/> (дата звернення: 5.01.2025).
2. Гайдаш Максим Сергійович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання (бюджет) факультету міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу 2018 року. – Спр. 1294а.
3. Згадаємо полеглого Героя. Максим Гайдаш // Люботинська міська громада. – 7.08.2023. – URL: <https://lubotyn-gromada.gov.ua/news/1723006183/> (дата звернення: 7.08.2023).
4. Новосьолова Г. Під артобстрілом на Донбасі загинув доброволець із Харківщини [Максим Гайдаш]: Загиблого героя поховали на Алеї Слави у Харкові / Ганна Новосьолова // Думка. – 16.08.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1692196693-pid-artobstrilom-na-donbasi-zaginuv-dobrovolets-iz-harkivshchini> (дата звернення: 16.08.2023).
5. У Харкові поховали 27-річного морпіха, який загинув внаслідок артобстрілу під Старомайорським / Єлизавета Меньшикова // Суспільне : Харків. – 16.08.2023. – URL: <https://suspilne.media/kharkiv/552477-u-harkovi-pohovali-27-ricnogo-morpiha-akij-zaginuv-vnaslidok-artobstrilu-pid-staromajorskim/>

ГОРБУНОВ МИКОЛА РОМАНОВИЧ (17.12.2000–7.02.2023)

Микола Горбунов народився 17 грудня 2000 р. у Харкові в багатодітній сім'ї. В 2018 р. закінчив Харківський санаторний навчально-виховний комплекс № 13.

Того ж року юнак вступив до Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України (з 2021 р. – Науково-навчальний інститут «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна).

У 2020 р. перевівся на заочне відділення.

Після початку повномасштабної війни Микола Горбунов встав на захист Вітчизни.

У перервах між боями військовий дистанційно продовжував навчання і в січні 2023 р. мав отримати диплом бакалавра. Але не встиг.

Микола Горбунов загинув 7 лютого 2023 р. в бою під Бахмутом.

Література:

Горбунов Микола Романович : особова справа // Архів Науково-навчального інституту «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна. – Спр. ЕД-100.

ГРЕЧИХІН ІГОР ВОЛОДИМИРОВИЧ (8.06.1978–22.03.2023)

Ігор Гречихін народився 8 червня 1978 р. у м. Харкові. В 1995 р. закінчив Харківську середню школу № 28.

Того ж року юнак вступив на біологічний факультет Харківського державного університету (нині – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна). Спеціалізувався на кафедрі мікології та фітоімунології. Був активним студентом, брав участь у багатьох факультетських та університетських заходах. У 2000 р. отримав диплом спеціаліста.

По закінченню університету Ігор не зміг відразу знайти роботу за спеціальністю і заради заробітка пішов працювати прорабом на будівництві. Згодом одружився, мав двох дітей.

Після початку повномасштабної війни, у березні 2022 р. він вступив добровольцем до лав територіальної оборони Харкова. Служив стрільцем у 225-му батальйоні 127-ї окремої бригади ТрО ЗСУ. І, крім того, – позаштатним головним зв'язківцем, оскільки, за свідченням побратимів, був «богом зв'язку». Мав позивний «Патрон». Брав участь у Харківській наступальній операції, в результаті якої була звільнена майже вся Харківська область.

Згодом підрозділ Ігоря був переведений на Бахмутський напрямок. Боєць був призначений тимчасовим виконуючим обов'язків головного сержанта взводу. Військовий неодноразово оголошував у соціальних мережах збори на Старлінк та інше обладнання для свого підрозділу, і завжди мав щирю підтримку.

Ігор Гречихін загинув 22 березня 2023 р. під Бахмутом, коли разом з побратимами переніс з поля бою тіло загиблого товариша, і в окоп, де вони опинилися, влучив ворожий снаряд.

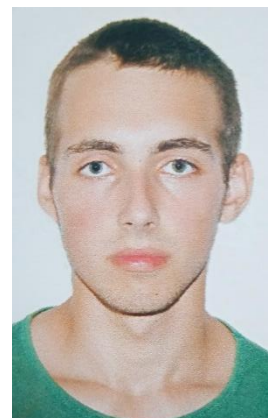
Указом Президента України № 262/2023 солдат Гречихін Ігор Володимирович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня помертньо.

Література:

1. Гречихін Ігор Володимирович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання (бюджет) біологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2000 року. – Спр. 8267.
2. Загинув, захищаючи Україну, випускник біологічного факультету Ігор Гречихін: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 6.09.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-biologichnoho-fa/> (дата звернення: 6.09.2023).
3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України від 5 трав. 2023 р., № 262/2023 : [Гречихін Ігор Володимирович, солдат, нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертньо)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 5.05.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2622023-46681> (дата звернення: 12.06.2023).

КОВАЛЕНКО ЄГОР ОЛЕГОВИЧ (14.02.2002–17.10.2023)

Єгор Коваленко народився 14 лютого 2002 р. у м. Пологи Запорізької області. Навчався в місцевій школі. Згодом перевівся в Запорізьку спеціалізовану школу-інтернат II–III ступенів «Січовий колегіум» для обдарованої молоді. Брав активну участь в науковому та культурному житті колегіуму, тоді ж і захопився історією, особливо періодом гетьманату П. Скоропадського.

Закінчивши «Січовий колегіум» у 2019 р., вступив на 1 курс історичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, спеціалізувався на кафедрі історії України.

У Харкові Єгор долучився до місцевого осередку національно-патріотичної молодіжної організації «Традиція та Порядок».

У перший день повномасштабного вторгнення пішов добровольцем захищати рідну країну. У березні 2022 р. став військовослужбовцем спецпідрозділу «Kraken». Займався медичною евакуацією поранених бійців на лінії зіткнення, виконував обов'язки зв'язківця.

Восени 2022 р. брав участь у визволенні Харківщини, пізніше – у боях за Соледар та Бахмут, виконував завдання на Сумському та Куп'янському напрямках. Мріяв взяти участь у визволенні свого міста в Запорізькій області.

Протягом 2022 р. був нагороджений пам'ятною відзнакою Головного управління розвідки «30 років воєнній розвідці України», відзнакою Головного управління розвідки «Україна – понад усе», відзнакою Головного управління розвідки «За мужність при виконанні спецзавдань».

Під час військової служби дистанційно продовжував навчання. У червні 2023 р. отримав диплом бакалавра за спеціальністю «історія та археологія».

Загинув 17 жовтня 2023 р. під час медичної евакуації поранених біля села Іванівка Куп'янського району.

Література

1. Коваленко Єгор Олегович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників-бакалаврів денної форми навчання (бюджет) історичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2023 року.

КОРНІЛОВ МИХАЙЛО ОЛЕГОВИЧ (6.03.1998–12.05.2023)

Михайло Корнілов народився 6 березня 1998 р. в Харкові. В 2007 р. у хлопчика померла мати. Його опікуном стала бабуся. Михайлик навчався в Юнкерському училищі (назва Харківської спеціалізованої школи-інтернету III ступеня), яке закінчив у 2015 р.

Того ж року юнак вступив на факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2019 р. отримав диплом бакалавра.

З початком повномасштабної війни Михайло вступив добровольцем до лав Харківської територіальної оборони, став стрільцем відділення взводу стрілецької роти 127-ї окремої бригади ТрО ЗСУ, отримав звання молодшого сержанта. Військовий брав участь у контрнаступі при визволенні Харківської області.

За бойові заслуги під час Харківської наступальної операції він був нагороджений почесною відзнакою 127-ї окремої бригади територіальної оборони III ступеня, нагрудним знаком Міністерства оборони України «Знак пошани» та медаллю «За оборону міста-героя Харків».

Згодом зі своїм підрозділом боєць воював на Бахмутському напрямку.

Михайло Корнілов загинув 12 травня 2023 р. у бою поблизу с. Оріхово-Василівка Бахмутського району Донецької області.

Література:

1. Корнілов Михайло Олегович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників-бакалаврів денної форми навчання (бюджет) факультету міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу ХНУ імені В. Н. Каразіна 2019 року.
2. Ларін Ю. Колишній студент Каразінського університету загинув у бою на Донбасі : харків'янин Михайло Корнілов пішов добровольцем одразу після вторгнення Росії / Юрій Ларін // Думка. – 5.07.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1688532650-kolishniy-student-karazinskogo-universitetu-zaginu-v-u-boyu-na-donbasi> (дата звернення: 5.07.2023).
3. У боях на Донеччині загинув вихованець факультету МEB та ТБ Михайло Корнілов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 4.07.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/u-boiakh-na-nbsp-donechchyni-zahynuv-vykhovanets-fakultetu-m/> (дата звернення: 4.07.2023).
4. Цьомик Г. У Бахмутському районі загинув випускник факультету міжнародних економічних відносин Каразінського університету / Ганна Цьомик // Суспільне : новини. – 5.07.2023. – URL: <https://suspilne.media/521863-u-bahmutskom-rajoni-zaginu-v-vipusknik-fakultetu-miznarodnih-ekonomichnih-vidnosin-hnu-im-v-n-karazina/> (дата звернення: 5.07.2023).

КУЗНЕЦОВ ОЛЕКСІЙ СЕРГІЙОВИЧ (1.07.1965–14.01.2023)

Олексій Кузнецов народився 1 липня 1965 р. в м. Харкові. В 1982 р. юнак закінчив Республіканську спеціалізовану школу-інтернат фізико-математичного профілю при Київському державному університеті (тепер – Український фізико-математичний ліцей при Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка). Однак, схильність мав до філологічних дисциплін, про що свідчить похвальна грамота за успіхи з цих предметів.

У 1983–1985 рр. Олексій служив у лавах Радянської армії.

Після демобілізації працював токарем-автоматником 2-го розряду на Харківському санітарно-технічному заводі № 5 (1985–1986 рр.), слюсарем-складальником на Харківському експериментальному заводі нестандартизованого обладнання (1986–1994 рр.).

У 1987 р. реалізував свою мрію і вступив на заочне відділення філологічного факультету Харківського державного університету (нині – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна), яке закінчив у 1994 р.

Отримавши вищу філологічну освіту, працював у часописі «Бухгалтер», у фірмі «Профпереклад».

З самого початку повномасштабного вторгнення окупантів, попри поважний вік і стан здоров'я, Олексій вступив добровольцем до лав Національної гвардії України. Боровив Харків і північні кордони Харківської області.

На початку 2023 р. підрозділ Олексія був переведений на Донбас.

14 січня боєць отримав поранення під Бахмутом. Його перевезли до медпункту, але ворожий снаряд накрив всіх, хто там знаходився. Тіла вбитих обгоріли, їх не можна було впізнати.

Рідні 2 місяця чекали на результат генетичної експертизи. Чуда не сталося: експертиза підтвердила загибель солдата Олексія Кузнецова.

Його дочка Дар'я Кузнецова у річницю загибелі батька написала у Фейсбучі: «Він щиро любив Україну і книжки. Думаю, що книжки навіть трошки більше. Сидячи в окопах, він продовжував скуповувати букіністичні онлайн-полиці. Майже щодня мама носила з пошти нові і нові пакунки книжок, прочитати які тато не встиг».

Література:

1. Дубовик В. На фронті загинув випускник Харківського університету : Чоловік пішов на війну добровольцем / Віта Дубовик // Думка. – 15.03.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1678894023-na-fronti-zagynuv-vipusknik-harkivskogo-universitetu> (дата звернення: 15.03.2023).
2. Кузнецов Алексей Сергеевич : личное дело // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників заочного відділення філологічного факультету Харківського державного університету 1994 року. – Спр. 5531.
3. У боях за Україну загинув випускник філологічного факультету Олексій Кузнецов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 15.03.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/u-nbsp-boiakh-za-nbsp-ukrainu-zahynuv-vypusknyk-filolohichno/> (дата звернення: 15.03.2023).

ЛІПЛІН ОЛЕКСАНДР ЄВГЕНОВИЧ (27.10.1976–9.02.2023)

Олександр Ліплін народився 27 жовтня 1976 р. в с. Матяшівка Великобагачанського (нині – Миргородського) району Полтавської області. З 1984 по 1994 рр. навчався у Гоголівській середній школі (сmt Гоголеве Великобагачанського району).

Після закінчення школи проходив строкову службу в лавах Збройних силах України.

У 1997 р. вступив на соціологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, який закінчив у 2002 р., отримавши диплом спеціаліста.

До повномасштабної війни мешкав з дружиною і двома дітьми у селі Феськи Золочівській громаді Богодухівського району Харківської області.

Олександр добровільно став до лав ЗСУ у травні 2022 р. Служив молодшим сержантом у 2-й стрілецькій роті військової частини А7289. Брав участь у боях на Куп'янському напрямку, у звільненні окупованих територій Харківської області.

З початку 2023 р. боєць разом зі своїм підрозділом воював на Бахмутському напрямку.

Олександр Ліплін загинув 9 лютого 2023 р. поблизу села Ступочки Краматорського району Донецької області.

У травні 2023 р. на фасаді Гоголівської школи, де навчався воїн, було встановлено меморіальну дошку випускнику Олександрю Ліпліну.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник соціологічного факультету Олександр Ліплін: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 22.02.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-sotsiologichnoho-1/> (дата звернення: 22.02.2023).

2. Зозуля К. На Полтавщині відкрили меморіальну дошку загиблому воїну Олександрю Ліпіліну : [на фасаді Гоголівської школи, де навчався Олександр Ліпілін] / Катерина Зозуля // Суспільне : Новини. – 23.05.2023. – URL: <https://suspilne.media/484519-na-poltavsini-vidkrili-memorialnu-dosku-zagiblomu-voynu-oleksandru-lipilinu/> (дата звернення: 23.05.2023).
3. Ліпілін Олександр Євгенович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання (бюджет) соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2002 року. – Спр. 649.
4. Цветкова С. Під Бахмутом загинув житель Золочівської громади Харківщини [Олександр Ліпілін] / Софія Цветкова // Суспільне : Новини. – 21.02.2023. – URL: <https://suspilne.media/393029-pid-bahmutom-zaginuv-zitel-zolocivskoi-gromadi-harkivsini/> (дата звернення: 21.02.2023).

ОМАРОВ АРТУР ОМАРОВИЧ (1.08.1977–7.06.2023)

Артур Омаров народився 1 серпня 1977 р. в м. Куп'янську Харківської області. 1994 р. закінчив Куп'янську середню школу № 1. Під час навчання особливі успіхи мав з точних наук.

Того ж, 1994 року юнак вступив на фізико-технічний факультет Харківського державного університету (нині – Навчально-науковий інститут «Фізико-технічний факультет» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна). В 2000 р. отримав диплом спеціаліста, здобувши кваліфікацію інженера-фізика за спеціальністю «Радіаційне матеріалознавство».

З квітня 2000 р. Артур Омаров працював молодшим науковим співробітником лабораторії алмазних та алмазоподібних покриттів у Національному науковому центрі «Харківський фізико-технічний інститут» Національної академії наук України (ХФТІ). Він був фахівцем на стику фізики плазми та фізики твердого тіла, проводив експериментальні дослідження із поліпшення властивостей поверхні матеріалів, надаючи їм нові функціональні можливості за допомогою вакуумно-дугового нанесення покриттів.

Коли почалася повномасштабна війна, Артур мешкав у селищі П'ятихатки (входить до складу Харкова), де розташований інститут, у якому він працював. Оскільки П'ятихатки одними з найперших у місті зазнали бомбардувань, науковець переїхав у село Любівка Краснокутської громади Харківської області, звідки працював дистанційно.

Восени 2022 р. Артур Омаров, який мав звання лейтенанта, був призваний до лав Збройних сил України. Воював на Бахмутському напрямку, і під час одного з боїв отримав поранення. Після лікування знову повернувся на фронт. Проте, тяжка недуга підірвала його здоров'я.

Артур Омаров помер після тривалого лікування 7 червня 2023 р.

Його поховали на цвинтарі в селі Любівка, де він мешкав до військової служби.

Війна забрала ще одного талановитого науковця.

Література:

1. Дубовик В. У Краснокутській ОТГ попрощаються з переселенцем, який помер від фронтових поранень, – [Артуром Омаровим] / Віта Дубовик // Думка. – 2023. – 8 черв. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1686207366-u-krasnokutskiy-otg-poproshchayutsya-z-pereselentsem-yakiy-pomer-vid-frontovih-poranen>
2. Загинув, захищаючи Україну, випускник навчально-наукового інституту «Фізико-технічний факультет» Артур Омаров: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 9.06.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-navchalno-naukov-1/> (дата звернення: 9.06.2023).
3. Захищаючи Україну від російських окупантів, загинув співробітник ННЦ «Харківський фізико-технічний інститут» Артур Омаров // Повідомлення НАН України / Нац. акад. наук України. – 9.06.2023. – URL: <https://www.nas.gov.ua/UA/Messages/Pages/View.aspx?MessageID=10206> (дата звернення: 9.06.2023).
4. Іщук О. На фронті загинув харківський вчений / Олена Іщук // Status Quo. – 16.06.2023. – URL: <https://www.sq.com.ua/ukr/novini/16.06.2023/na-fronti-zagynuv-xarkivskii-vcenii> (дата звернення: 16.06.2023).
5. Омаров Артур Омарович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання (бюджет) фізико-технічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2000 року. – Спр. 7857.

ПОЛЯКОВ ІГОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ (11.04.1988–15.07.2023)

Ігор Поляков народився 11 квітня 1988 р. в м. Харкові. В 2005 р. закінчив Харківську гімназію № 6.

Того ж року вступив на соціологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі політології. Під час навчання був активним студентом, справжнім лідером. Будучи третьокурсником, організовував різні заходи для першокурсників, брав участь у студентському самоврядуванні. Займався науковою діяльністю: виступав з доповідями на конференціях, був членом Студентського наукового товариства соціологічного факультету. Отримував почесні грамоти за відмінне навчання. В 2009 р. захистив диплом бакалавра з відзнакою, в 2010 р. – диплом магістра з відзнакою. В 2010 р. вступив до аспірантури.

У 2012 р. Ігор Поляков допомагав депутатам-мажоритарникам на парламентських виборах.

У 2013–2014 рр. він був активним учасником Харківського майдану.

Після початку бойових дій на Донбасі вирішив піти на фронт, але зробив це не відразу, бо чекав на народження сина. В 2015 р. Ігор вступив добровольцем до лав Збройних сил України, брав участь у бойових діях під час АТО та ООС.

Коли почалося повномасштабне вторгнення російських окупантів, військовий, який вже мав офіцерське звання, став командиром танкового екіпажу, ефективно боронив Харків. У червні 2022 р. майор Поляков був призначений заступником командира батальйону 92-ї механізованої бригади (у подальшому – 92-га окрема механізована бригада імені кошового отамана Івана Сірка). Він брав активну участь у Харківській наступальній операції восени 2022 р.

Згодом воював на Бахмутському напрямку.

За бойові заслуги Ігор Поляков був нагороджений почесним нагрудним знаком Головнокомандувача ЗСУ «Сталевий хрест», медаллю «За оборону Харкова» та низкою інших нагород.

1 липня 2023 р. під час виконання бойового завдання поблизу Бахмута борець потрапив під артилерійський обстріл і отримав важке поранення. Він був евакуйований до Харківського військового госпіталю, де йому зробили декілька операцій. Здавалося, що військовий йде на поправку, але в ослабленому організмі розвилася ускладнення, і 15 липня він помер.

Ігоря Полякова поховали на Алеї Слави 18-го кладовища у Харкові.

... І випускники соціологічного факультету, і побратими героя згадують його веселу вдачу, дотепність, він завжди вмів підтримати та заспокоїти. Було відчуття, що з такою впевненою і радісною людиною не повинне нічого трапитися...

Література:

1. Дежкіна М. «Був доброю пігулкою валідолу». У Харкові попрощалися з бійцем 92-ї бригади Ігорем Поляковим / Маргарита Дежкіна, Дмитро Гребінник // Суспільне : Новини. – 19.07.2023. – URL: <https://suspilne.media/532251-buv-dobrou-pigulkou-validolu-u-harkovi-poprosalisa-z-bijcem-92-i-brigadi-igorem-polakovim/> (дата звернення: 19.07.2023).
2. Дубовик В. На війні загинув заступник командира батальйону 92-ї бригади / Віта Дубовик // Думка. – 17.07.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1689583440-na-viyni-zagynuv-zastupnik-komandira-batalyonu-92-yi-brigadi> (дата звернення: 17.07.2023).
3. Загинув, захищаючи Україну, випускник соціологічного факультету Ігор Поляков: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 17.07.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypuskyk-sotsiolohichnoho-3/> (дата звернення: 17.07.2023).

4. Пам'яті соціолога, майора Ігоря Полякова // Укрінформ. – 26.07.2023. – URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3738997-pamati-sociologa-majora-igora-polakova.html> (дата звернення: 26.07.2023).
5. Поляков Ігор Олександрович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників магістратури денної форми навчання соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2010 року. – Спр. 9636.

СЕРГЄЄВ ВЛАДИСЛАВ ОЛЕКСІЙОВИЧ (11.06.1970–11.02.2023)

Владислав Сергєєв народився 11 червня 1970 р. в м. Харкові. В 1977 р. пішов у 1-й клас середньої школи № 139. Будучи школярем, брав активну участь у різноманітних гуртках, учнівських конкурсах та олімпіадах. Хлопець відвідував астрономічний гурток при Харківському планетарії, брав участь у зльотах юних астрономів, що проводилися при підтримці кафедри астрономії Харківського університету. По закінченню школи юнак отримав рекомендаційний лист від дирекції планетарію керівництву фізичного факультету Харківського університету, де на кафедрі астрономії міг би продовжити свою дослідницьку роботу.

У 1987 р. Владислав вступив на астрономічне відділення фізичного факультету Харківського державного університету (нині – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна). В 1988 р. був призваний на військову службу, у зв'язку з чим взяв академічну відпустку. Після демобілізації в 1989 р. продовжив навчання.

Закінчивши університет в 1993 р., Владислав декілька років працював інженером у Радіоастрономічному інституті НАН України (1993–1999 рр.), у Науково-дослідному інституті астрономії Каразінського університету (1999–2003 рр.).

Згодом розробляв оптичні системи для міжнародних компаній.

Владислав вів активне громадське життя. Став учасником Революції гідності (2013–2014 рр.), був у лавах 14-й, харківській сотні самооборони Майдана (м. Київ). Коли на Донбасі почалися бойові дії, брав участь в Антитерористичній операції та Операції об'єднаних сил.

Вступив в партію «Демократична сокира», був її активістом.

Коли у лютому 2022 р. почалася повномасштабна війна, Владислав Сергєєв, вже у поважному віці, вступив до спецпідрозділу «Кракен» та захищав Харків від загарбників. Потім у складі 127-й бригаді 227-го окремого батальйону ТрО ЗСУ звільняв Харківську область. Мав позивний «Астрофізик». Отримав посаду командира стрілецького відділення.

Згодом його підрозділ воював на Бахмутському напрямку.

Владислав Сергєєв загинув 11 лютого 2023 р. внаслідок потрапляння ворожого артилерійського снаряду по санітарно-евакуаційному транспорту, який перевозив поранених. Разом з Владиславом загинуло ще четверо бійців. Це сталося поблизу міста Часів Яр Бахмутського району.

Воїна поховали на Алеї Слави 18-го кладовища м. Харкова.

У військового залишилася 90-річна мати.

Література:

1. Давидова Ю. «Хороший вчений, втрата для нації»: у Харкові поховали учасника Євромайдану [Владислава Сергєєва], який загинув під Бахмутом / Юлія Давидова, Микита Ольховський // Суспільне : Новини. – 21.03.2023. – URL: <https://suspilne.media/421119-horosij-vcenij-vtrata-dla-nacii-u-harkovi-pohovali-ucasnika-evromajdanu-akij-zaginov-pid-bahmutom/> (дата звернення: 21.03.2023).
2. При евакуації поранених загинув оборонець Харкова, борець спецпідрозділу «Кракен», астрофізик Влад Сергєєв // 057 : сайт міста Харкова. – 15.02.2023. – URL: <https://www.057.ua/news/3548081/pri-evakuacii-poranenih-zaginov-oboronec-harkova-boec-specpidrozdilul-kraken-astrofizik-vlad-sergeev> (дата звернення: 15.02.2023).

3. Сергеев Владислав Алексеевич : личное дело // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників денної форми навчання фізичного факультету Харківського державного університету 1993 року. – Спр. 97.
4. Ульянова О. На фронті загинув колишній працівник інституту астрономії Каразінського університету [Владислав Сергеев] / Ольга Ульянова // Суспільне : Новини. – 22.02.2023. – URL: <https://suspilne.media/393473-na-fronti-zagynuv-kolisnij-pracivnik-institutu-astronomii-karazinskogo-universitetu/> (дата звернення: 22.02.2023).
5. Харченко В. Загинув, захищаючи Україну, випускник фізичного факультету Владислав Сергеев: університет співчуває... / Валерія Харченко // Каразінський університет : Новини. – 22.02.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-fizychnoho-fakul-1/> (дата звернення: 22.02.2023).

ФЕДОРЕНКО ОЛЕГ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (12.02.1985–15.02.2023)

Олег Федоренко народився 12 лютого 1985 р. в м. Красноград Харківської області. Від народження мешкав у селищі Ланна Карлівського району (нині – Полтавський район) Полтавської області. З 1991 р. почав навчатися у Ланнівській середній школі № 1. Будучи школярем, цікавився історією рідного селища, Полтавщини і загалом України.

Паралельно з навчанням у школі, в 2000–2002 рр. відвідував заняття в Карлівському міжшкільному навчально-виробничому комбінаті, де отримав професію муляра.

Після закінчення школи в 2002 р. п'ять років працював на Ланнівському цукровому заводі слюсарем, малярем та на інших роботах.

Одночасно, з 2003 по 2006 рр. заочно навчався у Харківському машинобудівному коледжі, де здобув кваліфікацію техника-електрика. У 2007 р. за кілька місяців навчання в Карлівському професійно-технічному училищі № 50 здобув професію оператора комп'ютерного набору.

Того ж 2007 року юнак здійснив мрію свого дитинства: вступив на історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (денна форма навчання). В студентські роки він брав активну участь в археологічних розкопках пам'яток Салтівської та Черняхівської археологічних культур.

У 2012 р. Олег закінчив університет за спеціальністю «Архівознавство». З того ж року став працювати у Державному архіві Харківської області. Згодом став головним спеціалістом відділу забезпечення збереженості документів, обліку та довідкового апарату. За свою бездоганну працю був неодноразово нагороджений грамотами Харківської обласної державної адміністрації.

Після початку повномасштабної війни Олег неодноразово звертався до територіального центру комплектування в м. Карлівка, але його повертали,

оскільки він раніше не проходив військової служби, до того ж мав певні обмеження зі здоров'я. Але, внаслідок його наполегливості, Олега направили на навчання до 355-го навчального механізованого полку в структурі 184-го навчального центру Національної академії сухопутних військ Збройних сил України імені гетьмана Петра Сагайдачного. Там він навчався протягом двох місяців восени 2023 р.

5 листопада 2023 р. Олег отримав призначення старшим солдатом, потім – старшим стрільцем у 2-й стрілецький батальйон 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади (військова частина А1556). Мав позивний «Полтава».

Олег Федоренко загинув 15 лютого 2023 р. поблизу с. Берхівка Донецької області (Бахмутський напрямок) унаслідок обстрілу із протитанкового ракетного комплексу.

Бійця-архіваріуса поховали на цвинтарі в рідному селищі Ланна.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник історичного факультету Олег Федоренко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 21.02.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknik-istorychnoho-fak-2/> (дата звернення: 21.02.2023).
2. Неподалік Бахмута загинув випускник Харківського університету [імені В. Н. Каразіна] : Олег Федоренко отримав смертельне поранення у бою // Kharkiv Today. – 21.02.2023. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/nepodalik-bakhmuta-zahynuv-vypusknik-kharkivskoho-universytetu> (дата звернення: 21.02.2023).
3. Світлої пам'яті Олега Федоренка // Державний архів Харківської області. – 17.02.2023. – URL: <http://archives.kh.gov.ua/?p=24609>
4. Ульянова О. На фронті загинув працівник Держархіву Харківської області [Олег Федоренко] / Ольга Ульянова // Суспільне : Новини. – 17.02.2023. –

URL: <https://suspilne.media/389273-na-fronti-zagynuv-pracivnik-derzarhivu-harkivskoi-oblasti/> (дата звернення: 17.02.2023).

5. Федоренко Олег Олександрович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – Опис справ випускників-спеціалістів денної форми навчання історичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2012 року. – Спр. 2365.